

การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตตัดตั้งทูลส์สเต็ปดีวีคาร์ไบด์ความเที่ยงตรงสูง Increase productivity of precision step drill carbide cutting tools

สหสวรรค์ พรดี^{1*}, หทัยชนก ขาสุดสี¹, สหรัตน์ วงษ์ศรีชนะ²
ณิชาพัฒน์ กิตติราช³, ศราวุธ ทองจันทร์³, ศรณรินทร์ ไชววัง³

¹ สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต bookframe518@gmail.com

² สาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการอุตสาหการเพื่อความยั่งยืน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

³ บริษัท เจ เค พรีซิชั่น จำกัด <http://www.jkprecision.co.th/>

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อลดของเสียจากการผลิตส่วนทั้งสแตนคาร์ไบด์ความเที่ยงตรงสูง จากของเสียจำนวน 7,256 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 15.76 ของยอดการผลิตทั้งหมด สาเหตุเกิดจากการขึ้นรูปด้วยหินเจียรระไนที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานจากการวิเคราะห์และใช้ข้อมูลทางสถิติ การใช้แผนภูมิฮิสโตแกรม เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตโดยประยุกต์ใช้ ชิกซ์ ซิกม่า การปรับปรุงกิจกรรมการทำงาน วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาด้วยแผนผังสาเหตุและผล และศึกษาวัสดุเชิงวิศวกรรมเพื่อวิเคราะห์สมบัติของวัตถุดิบ หลังการปรับปรุงกระบวนการผลิตในขั้นตอนการเจียรระไนร่องคมตัด (Flute Helix) พบว่า ของเสียลดลงเป็นร้อยละ 11.15 และต้นทุนของเสียลดลงจาก 1,027,922 บาทต่อเดือนเป็น 728,025 บาทต่อเดือน หรือร้อยละ 70.79 พร้อมกับการนำแนวทางดังกล่าวไปประยุกต์ใช้เพื่อลดของเสียในกระบวนการผลิตเครื่องมือตัดชนิดอื่น ๆ ต่อไป

คำสำคัญ : สเต็ปดีวี , ทั้งสแตนคาร์ไบด์ , การเพิ่มประสิทธิภาพ, การลดต้นทุน , การลดของเสีย

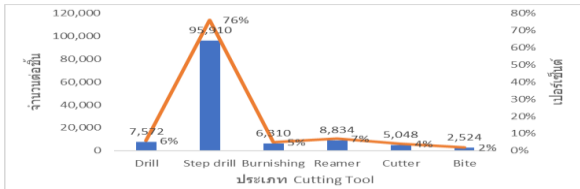
Abstract

The objective of this research aims to reduce waste from production Tungsten Carbide Drill high precision. From waste amount 7,256 pieces think is 15.76 % elite total production cause caused by forming with grinding stone that does not follow standard. From analysis and use statistical data. Using the histogram chart to develop production process by applies Six Sigma. Improvement activity operation analyze cause of the problem with cause and effect diagrams. And study engineering materials to analyze the properties of raw materials after improvement. Production process in steps uncut Flute Helix found that waste lessen is 11.15%, cost waste from 1,027,922 baht per month is 728,025 baht per month or 70.79 %. Ready back the process as stated practical used to reduce waste in the production process of other types of cutting tools.

Keywords : Step drill , tungsten carbide , Optimization , Cost reduction , Waste reduction

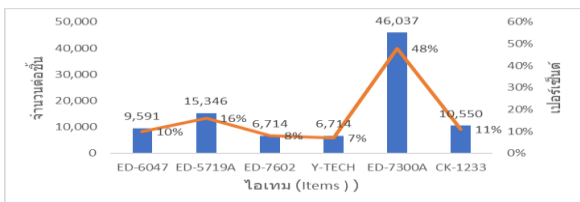
1. บทนำ (Introduction)

การผลิตในปี พ.ศ. 2564 มียอดขายพิจารณาจากจำนวน
สิ่งผลิตทั้งหมด มีจำนวน 126,198 ชิ้น เป็นเงิน 105,445,732
บาท ส่วนสแต็ปดิวทังสแตนคาร์ไบด์ความเที่ยงตรงสูง มีการ
สิ่งผลิตจำนวนมากที่สุดดังภาพที่ 1 จำนวน 95,910 ชิ้น ร้อย
ละ 76 เป็นเงิน 80,138,756 บาท

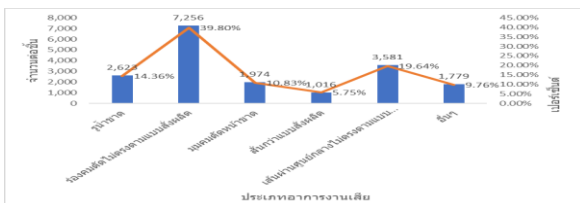
ภาพที่ 1 ยอดสินค้าที่ผลิตปี พ.ศ. 2564

จากข้อมูลการผลิต ไอเทมที่มียอดการขายมากที่สุดดัง
ภาพที่ 2 คือ ไอเทม ED-7300A จำนวนสิ่งผลิต 46,037 ชิ้น
ร้อยละ 48 และไอเทม Y-TECH มียอดการขายน้อยที่สุด
จำนวนสิ่งผลิต 6,714 ชิ้น ร้อยละ 7

ภาพที่ 2 ยอดการผลิตแต่ละไอเทม

ประเภทอาการของเสียในการผลิตดังภาพที่ 3 งานเสีย
ทั้งหมด 18,229 ชิ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การ
เจียรไนร่องทำคมตัด ที่แผนก Tool Grinder 1 (TG1)
จำนวน 7,256 ชิ้น ร้อยละ 39.80 สาเหตุเกิดจากวิธีการ
ทำงานและการเลือกใช้หินเจียรไน

ภาพที่ 3 อาการของเสียในการผลิต

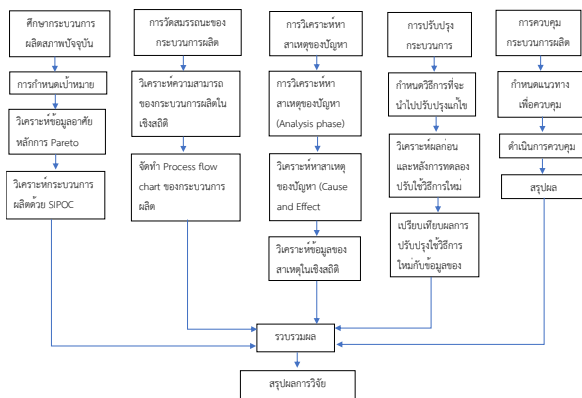
จากวิธีการปฏิบัติงานในองค์กรหากมีการพัฒนาอย่าง
ต่อเนื่อง การมองหาแนวทางใหม่ๆ การทำงานที่มีความ
แตกต่างไปจากเดิม การปรับปรุงรูปแบบและวิธีการต่างๆใน
องค์กร[1] เพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านประสิทธิภาพ และ
ประสิทธิผลขององค์กรถือว่าเป็นการพัฒนาที่ไม่หยุดนิ่ง ซึ่งจะ
ส่งผลให้องค์กรมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น แนว
ทางการปรับปรุงให้การผลิตมีประสิทธิภาพสูงขึ้น จากศึกษา

งานวิจัย คุณชนิกานต์ เฉลมงาม[2] ทำการวิจัยเพื่อปรับปรุง
ประสิทธิภาพในกระบวนการขัดชิ้นงาน โดยการศึกษา
เกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะของหินขัด และวิเคราะห์ของตัว
หินขัดที่สามารถปรับแต่งให้เหมาะกับการใช้งาน ซึ่งจากการ
ทดลองหินขัดที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่สุด การเพิ่มความเร็ว
รอบหมุนของหินขัดจาก 60 รอบ/นาที เป็น 70 รอบ/นาที
จะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตลดลงถึงร้อยละ 51.18 จาก
0.0015 บาทต่อชิ้น เป็น 0.00073 บาทต่อชิ้น การปรับปรุง
ประสิทธิภาพดังกล่าวสามารถทำให้ต้นทุนลดลง งานวิจัยคุณ
Anthony Beaucamp และคณะ[3] ได้ศึกษาเรื่อง .
Advances in grinding tools and abrasives, CIRP
Annals – Manufacturing ทำการศึกษาโครงสร้างระดับ
จุลภาคของล้อยหินเจียรไนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพจากล้อยหิน
เจียรไน โดยการวิเคราะห์โครงสร้างระหว่างเม็ดกรวดขัดกับ
วัสดุอื่นที่ใช้ในการทำล้อยหินเจียรไนจากการปรับความเค้น
บนวัสดุที่กร่อนในขณะเดียวกันการใช้สารเจือปนนาโน
หลายชั้นมีส่วนทำโครงสร้างของหินเจียรไนมีความยืดหยุ่น
ทางเคมีวัสดุยึดเหนี่ยวกันได้ดีขึ้น นำไปสู่การควบคุม
คุณภาพการเจียรไนที่ละเอียดยิ่งขึ้นและ เป็นการยืดอายุ
การใช้งานล้อยหินเจียรไนและถือได้ว่าเป็นการใช้ทรัพยากร
อย่างคุ้มค่าสูงสุด และได้ศึกษางานวิจัยคุณณิชาพัฒน์ [4]
ศึกษาการลดต้นทุนจากการเกิดของเสียในกระบวนการผลิต
โดยแนวทางลีน ซิกซ์ ซิกม่า พบว่า ปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นมี
ต้นทุนการผลิตคิดเป็นประมาณ 349,219 บาทต่อเดือนและ
ปริมาณของเสียคิดเป็นร้อยละ 0.72 ของจำนวนการผลิต
ทั้งหมดต่อเดือน เพื่อทำการกำหนดปัญหา ทำการวัดผล การ
วิเคราะห์ การปรับปรุง ไปจนถึงการควบคุมกระบวนการผลิต
ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สำหรับผลที่ได้พบว่า
ไม่มีการควบคุมอุณหภูมิแม่พิมพ์ของกระบวนการฉีดขึ้นรูป
ผลิตภัณฑ์ จากกระบวนการผลิตของเสียลงเหลือร้อยละ
0.35 ซึ่งสามารถลดได้ร้อยละ 51 ซึ่งบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
อีกทั้งยังสามารถลดต้นทุนจากการเกิดของเสียใน
กระบวนการผลิตเหลือ 129,702.50 บาทต่อเดือน หรือคิด
เป็นร้อยละ 64 โครงการนี้เป็นการศึกษากระบวนการผลิต
และปัญหาที่เกิดขึ้นในสายการผลิตดอกสว่านคาร์ไบด์ เพื่อ
วิเคราะห์หาสาเหตุของงานเสียที่เกิดขึ้น วิเคราะห์จากแบบสั่ง
ผลิต การจำแนกข้อมูลของเสีย วิเคราะห์เงื่อนไขในการผลิต
และต้นทุนที่ใช้

โครงการนี้จึงนำเสนอการปรับปรุงและป้องกันการเกิดของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง โดยใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูลของสัดส่วนของเสียมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น และลดของเสียในกระบวนการผลิตให้ลดลง

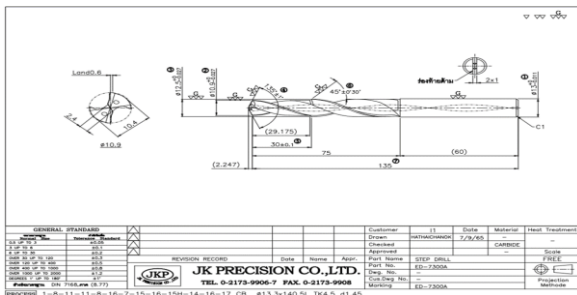
2. วิธีการวิจัย (Methodology)

วิธีการดำเนินงานวิจัย แสดงรายละเอียดแผนผังขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังภาพที่ 4 เพื่อให้สามารถทำการกำหนดเป้าหมายงานที่กำหนด

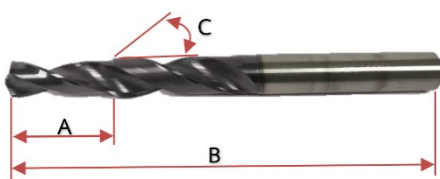
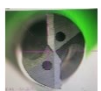

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

2.1 วิเคราะห์แบบสั่งผลิต

ภาพที่ 5 แบบสั่งผลิตสแต็ปดิวทังสเทนคาร์ไบด์

ภาพที่ 6 ส่วนสแต็ปดิว

แบบสั่งผลิตที่ใช้ในกระบวนการผลิต ดังภาพที่ 5 มีการกำหนดตำแหน่งและกำหนดค่าความผิดพลาดของชิ้นงานภาพที่ 6 คือ ส่วนสแต็ปดิว โดยที่ระยะสแต็ปมีความยาวเท่า

A ความยาวทั้งตัว เท่ากับ B และมืองศาที่ระยะสแต็ป C ส่วนสแต็ปดิวจะมีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาดในตัวเดียว เพื่อที่จะเจาะและสามารถลคมขอบชิ้นงานไปในตัว

2.2 วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต คือ ทังสเทนคาร์ไบด์(Tungsten Carbide) ใช้มาตรฐานของ DIN 50 049 -2.2 สมบัติมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 คุณสมบัติของคาร์ไบด์ เกรด K10

Sorte / Grade K10	มวล/ขนาด	ค่าที่กักความเค้น
ISO 7627		
องค์ประกอบทางเคมี		
ทังสเทนคาร์ไบด์ WC	94 %	± 0.5
โคบอลต์ Co	6 %	± 0.5
ISO 3369		
ความหนาแน่น	14.80 g/cm ³	± 0.1
ISO 3738		
สมบัติของวัสดุ ความแข็ง	91.8 HRA	± 0.2
สมบัติของวัสดุ ความแข็ง	45-70 HRC	± 0.2
ความแรงของสนามแม่เหล็ก	22 kA/m	± 3
-		
จำนวนการอิมิตัว	100 Gcm ³ /g	± 10
ISO 3327		
ความแข็งแรงดึง	3,000 N/mm ²	± 300
-		
ความทนทานต่อการแตกหัก	0.3 Kgf-m/cm ²	± 0,05
-		
อุณหภูมิการขยายตัว	4,9 10 ⁻⁶ /K	± 0.3
ISO 4499		
ขนาดอนุภาค	1 μm	± 0.2
ISO 4505		
สัดส่วนช่องว่างที่มีอยู่ในกองวัสดุปริมาณมวล	A01	(A00-A02) (B00-B02) (C00-C02)

ที่มา: แพลเอกสารมาจากบริษัท Hartmetall -GESELLSCHAFT[5]

สมบัติของวัตถุดิบในการผลิต มีส่วนผสมอยู่ 2 ชนิด คือ ทังสเทนคาร์ไบด์ 94 เปอร์เซ็นต์ และมีโคบอลต์ 6 เปอร์เซ็นต์ สมบัติดังตารางที่ 1 ทำให้วัตถุดิบมีสมบัติทางกายภาพที่ทนทานต่อการสึกกร่อน การผลิตรูปทรงชิ้นงานสามารถกระจายความร้อนได้ดี และมีความเหนียวค่อนข้างสูง จึงทำให้คาร์ไบด์มีความแข็งแรงรองจากเพชร

2.3 การจำแนกข้อมูลของเสีย

ทำการจำแนกประเภทของเสียแต่ละชนิด เพื่อแสดงให้เห็นว่าของเสียแต่ละประเภทเกิดจากสาเหตุการใด

ตารางที่ 2 การคัดแยกอาการเสียและลักษณะเสียของเสีย

ลำดับที่	ชื่ออาการของเสีย	ลักษณะของเสีย	รูปภาพอาการของเสียที่เกิดขึ้น	รูปภาพที่ตรงตามแบบอ้างอิง
1.	ร่องลึกที่ไม่ตรงตามแบบอ้างอิง	เมื่อมีชิ้นงานที่ตรงกันปลาที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าหรือกล้องความละเอียด	ภาพที่ 3.3 ชิ้นงานที่ตรงกันปลา	ภาพที่ 3.4 ปลาในปลา
2.	ไดมอนด์ไม่ตรงตามแบบอ้างอิง	จะแตกต่างกันตรงบริเวณรอยแตกบนผิวชิ้นงาน	ภาพที่ 3.5 ชิ้นงานที่ตรงกันปลา	ภาพที่ 3.6 ชิ้นงานที่ตรงกันปลา
3.	ชิ้นงานแบบสังกะสี	ความยาวชิ้นงานไม่ตรงตามแบบอ้างอิง	ภาพที่ 3.7 ความยาว 120 มม.	ภาพที่ 3.8 ความยาว 135 มม.
4.	มุมคมตัดหน้าขาด	ไม่สามารถตรวจสอบมองเห็นองศาตามหน้าได้	ภาพที่ 3.9 มุมคมตัดหน้าขาด	ภาพที่ 3.10 มุมคมตัดหน้าตามแบบอ้างอิง
5.	รูน้ำขาด	สามารถมองเห็นรูน้ำบริเวณรอยแตกของชิ้นงาน	ภาพที่ 3.11 รูน้ำขาด (มีรู)	ภาพที่ 3.12 รูน้ำขาดตามแบบอ้างอิง
6.	สาเหตุอื่นๆ	หักแตกหรือหลุดจากมือ, วางชิ้นงานไม่ถูกวิธี เป็นต้น		

การแยกอาการของเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิต ดังตารางที่ 2 โดยมีสาเหตุมาจาก วิธีการขั้นตอนการปฏิบัติงาน การเลือกใช้อุปกรณ์ และอื่นๆ ซึ่งของเสียที่มีมากที่สุด คือ ปัญหาผิวในร่องคมตัด สาเหตุมาจากการเลือกใช้อุปกรณ์ในการผลิต

3. ผลการวิจัย (Results)

3.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของกระบวนการผลิต

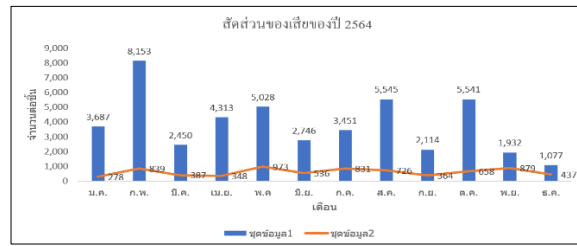

ภาพที่ 7 กระบวนการผลิตสแตปปีวส่วนทั้งสแตนคาร์ไบด์

การผลิตมีทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังภาพที่ 7 ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมวัตถุดิบ ขั้นตอนการเจียรระโนทำหั่นศูนย์ ขั้นตอนการเจียรระโนผิวหยาบและละเอียด ขั้นตอนการทำมุมองศาและเจียรระโนร่องคายเศษ ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพ จนถึงขั้นตอนการบรรจุ

3.1.1 ขั้นตอนการกำหนดเป้าหมาย

พิจารณาข้อมูลของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตย้อนหลัง 1 ปี ข้อมูลของปี พ.ศ. 2564

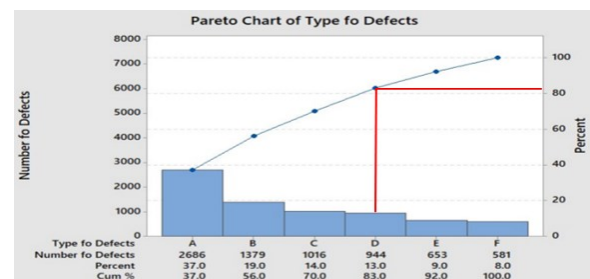
ภาพที่ 8 การผลิตและสัดส่วนของเสีย

จากปริมาณการผลิตในแต่ละปี ดังภาพที่ 8 ชุดข้อมูลที่ 1 แสดงจำนวนการผลิตของแต่ละเดือน และชุดข้อมูลที่ 2 แสดงจำนวนของเสียในแต่ละเดือน จะเห็นได้ว่าจะเห็นว่าในแต่ละเดือนมีสัดส่วนของเสียที่ไม่เท่ากัน เนื่องจากในแต่ละครั้งของการผลิตที่แตกต่างกันไปตามคำสั่งซื้อของลูกค้า จากรายการคัดแยกของเสียและลักษณะเสียของชิ้นงาน เพื่อระบุให้ได้ว่าลักษณะของเสียของชิ้นงานประเภทใดมีปริมาณของเสียสะสมมากที่สุดดังตารางที่ 3 และนำไปวิเคราะห์หาสาเหตุของการเกิดขึ้น

ตารางที่ 3 ปริมาณสัดส่วนของเสียสะสมในการผลิต

ลำดับ	อาการของเสียที่พบ	จำนวนของเสีย (ชิ้น)	เปอร์เซ็นต์	
			ของเสีย	ของเสียสะสม
1	ผิวในร่องคมตัด	7,256	39.80%	39.80%
2	เส้นผ่านศูนย์กลางไม่	3,581	19.64%	59.44%
5	รูน้ำขาด	2,623	14.36%	73.80%
4	มุมคมตัดหน้าขาด	1,974	10.83%	84.63%
6	ชิ้นงานแบบสังกะสี	1,779	9.62%	94.25%
3	อื่นๆ	1,016	5.75%	100%

นำข้อมูลในตารางไปแสดงเป็นแผนผังตามหลักการ Pareto Principle คือ “80 - 20” ซึ่งหมายถึง สิ่งที่มีสำคัญมากมีจำนวนน้อยและสิ่งที่สำคัญน้อยมีจำนวนมาก (Vital Few และ Trivial Many) และแสดงให้เห็นถึงของเสียประเภทที่มีผลกระทบมากที่สุด

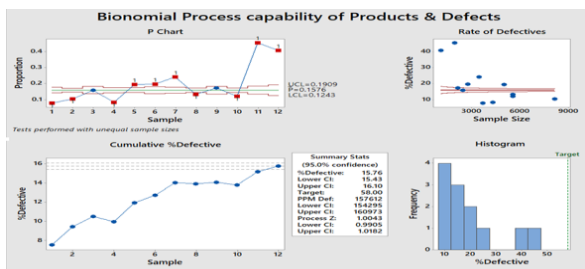

ภาพที่ 9 แผนผังพาเรโตแสดงลักษณะของเสีย

การจำแนกประเภทของเสียตามหลักการของ Vital Few และ Trivial Many ปัญหา 3 ประเภทจากทั้งหมด คือ ผิวในร่องคมตัด เส้นผ่านศูนย์กลางไม่ตรงตามแบบสั่งผลิต และรูน้ำขาด อยู่นอกพื้นที่เส้นสีแดง ดังภาพที่ 9 ส่งผลต่อความสูญเสียเปล่าร้อยละ 80 ในขณะที่ประเภทปัญหาที่เหลือทั้งหมดส่งผลต่อต้นทุนความสูญเสียเปล่าเพียงร้อยละ 20 จึงสรุปได้ว่าการเก็บข้อมูลนี้เก็บภายใต้กระบวนการที่อยู่ในสถานะเสถียร และหากทำการแก้ปัญหาที่สำคัญทั้ง 3 ประเภทได้จะ ทำให้ความสูญเสียลดลงได้อย่างมีนัยสำคัญ

3.2 ขั้นตอนการวัดสมรรถนะของกระบวนการ

การวัดความสามารถของกระบวนการที่เป็นจริง ที่คาดว่าจะเป็นแหล่งที่มาทำให้เกิดของเสียขึ้นในกระบวนการผลิตเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการปรับปรุง

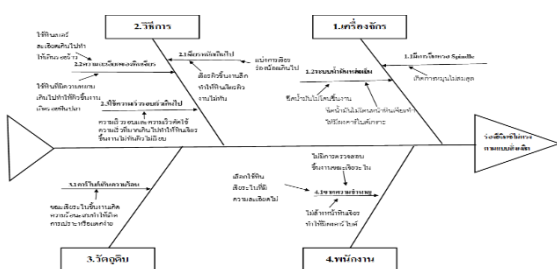

ภาพที่ 10 ผลวิเคราะห์ความสามารถของกระบวนการผลิต

วิเคราะห์ความสามารถของกระบวนการในเชิงสถิติช่วยให้ระบบมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นดังภาพที่ 10 การควบคุมกระบวนการผลิตเชิงสถิติ มีการกระจายตัวของการผลิต โดยค่าที่ได้จะอยู่ในเส้นควบคุม ดังในตำแหน่งที่ 3 และตำแหน่งที่ 9 การผลิตอยู่ในการควบคุม และค่าที่ไม่ได้จะอยู่นอกเหนือเส้นควบคุม ดังตำแหน่งที่ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11 และตำแหน่งที่ 12 ซึ่งเกินค่าควบคุมการผลิต

3.3 ขั้นตอนการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

การวิเคราะห์สาเหตุปัญหาในร่องคมตัดด้วยแผนผังสาเหตุและผล

ภาพที่ 11 แผนผังวิเคราะห์ปัญหาที่ส่งผลเสียต่อการผลิต

วิเคราะห์เจียรไนร่องคมตัด (Flute Helix) จากความผิดพลาดในกระบวนการผลิต ดังภาพที่ 11 เพื่อพิจารณาข้อบกพร่องที่เป็นสาเหตุที่ควรนำมาทำการแก้ไขปัญหาพบว่า ปัจจัยหลักเกิดจากวิธีการ ในขั้นตอนการเจียรไน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ชิ้นงานที่ผลิตออกมาไม่มีคุณภาพ

3.4 การปรับปรุงกระบวนการ

การพิสูจน์ยืนยันผล

ตั้งสมมติฐานในเรื่องขั้นตอนการแก้ไขผิวลายในร่องคมตัด ทดลองหินเจียรไนชิ้นงาน จำนวน 50 ชิ้น ด้วยหินเจียร 1A1 150D-10T HT-D64-100c ยี่ห้อ P&C ขั้นตอนการทดลอง

3.4.1. อุปกรณ์สำหรับการทดลอง มีดังนี้

- 1) หินเจียร 1A1 150D-10T HT-D64-100c ยี่ห้อ P&C
- 2) ชิ้นงานไอเทม ED-7300A จำนวน 50 ชิ้น

3.4.2. วิธีการทดลอง

ทดลองโดยใช้หิน ซึ่งเป็นแบบใหม่ที่ใช้ในการผลิตชิ้นงานไอเทม ED-7300A จำนวน 50 ชิ้น เพื่อจะเก็บข้อมูลของหินเจียรไนจากการทดลองนี้และเก็บผลลัพธ์ทุกๆ 10 ชิ้น ได้ผลลัพธ์ดังนี้

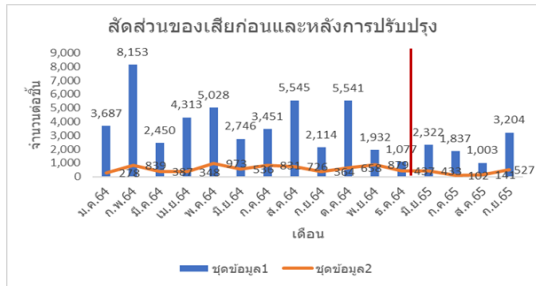
- 1) เมื่อเจียรไน 10 ชิ้น มีการสึกหรอของขนาดความโตของหินเจียรไน ลดลง 0.62 มิลลิเมตร
- 2) เมื่อเจียรไน 20 ชิ้น มีการสึกหรอของขนาดความโตของหินเจียรไน ลดลง 0.7 มิลลิเมตร
- 3) เมื่อเจียรไน 30 ชิ้น มีการสึกหรอของขนาดความโตของหินเจียรไน ลดลง 0.84 มิลลิเมตร
- 4) เมื่อเจียรไน 40 ชิ้น มีการสึกหรอของขนาดความโตของหินเจียรไน ลดลง 0.96 มิลลิเมตร
- 5) เมื่อเจียรไน 50 ชิ้น มีการสึกหรอของขนาดความโตของหินเจียรไน ลดลง 1.46 มิลลิเมตร

จากการตรวจสอบความสึกหรอของขนาดความโตของหินเจียรไน เฉลี่ยลดลง 0.09 มิลลิเมตรต่อชิ้น พบว่าชิ้นงานมีคุณภาพมากขึ้น ตรวจสอบคุณภาพใช้กล้องวัดละเอียด

3.5 การควบคุมกระบวนการ (Control phase)

ทดลองควบคุมกระบวนการเจียรไนให้ได้ตามที่กำหนดไว้ ตั้งแต่เดือน มิถุนายน ถึง กันยายน พ.ศ. 2565 พบว่า จำนวนของเสียลดลง เดิมเฉลี่ยร้อยละ 32.22 เหลือ

เฉลี่ยร้อยละ 23.26 ซึ่งสามารถลดของเสียจากกระบวนการผลิตได้

ภาพที่ 12 การผลิตและสัดส่วนของเสีย

การเปรียบเทียบข้อมูลของเสียที่เกิดขึ้น ดังภาพที่ 12 หลังเส้นสีแดงด้วยการปรับปรุง ระยะเวลา 4 เดือน ด้วยการควบคุมการเลือกใช้อุปกรณ์ในกระบวนการเจียรระนองคมตัดใช้อุปกรณ์ที่กำหนด ก่อนทำการเจียรในทุกครั้ง สามารถปรับปรุงคุณภาพของกระบวนการทำงานให้ดีขึ้นได้อีกทั้งยังสามารถลดต้นทุนการผลิตได้

ตาราง 4 ตารางเปรียบเทียบต้นทุนก่อนและหลังปรับปรุง

ต้นทุนวัสดุ ชิ้นบาท	ก่อนปรับปรุง										หลังปรับปรุง						
	จำนวนของเสีย 2564										จำนวนของเสีย 2565						
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ย.	พ.ย.	ธ.ย.	ม.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ย.
3,400	270	839	387	348	973	536	931	726	364	638	879	737	604.66	433	202	541	337
	จำนวนลดลง										ต้นทุน						
	-										428.25						
	456										185						
	200										210.25						
	357										425						

ผลการเปรียบเทียบต้นทุนก่อนปรับปรุงและหลังการปรับปรุง 4 เดือน ก่อนปรับปรุงมีต้นทุน 1,027,922 บาท หลังการปรับปรุง 728,025 บาท

3.6 สรุปผลการศึกษา

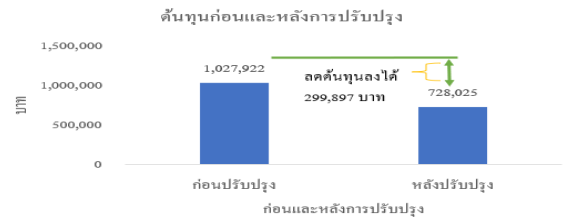
สรุปได้ว่าวิธีการใหม่สามารถลดปริมาณของเสียและต้นทุนการผลิตสูญเสียเปล่าที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตได้

ภาพที่ 13 จำนวนชิ้นงานเสียที่ลดลง

ก่อนและหลังการปรับปรุงระยะเวลา 4 เดือน พบว่าก่อนการปรับปรุงมีงานเสียเฉลี่ยเดือนละ 604.66 ชิ้น ดัง

ภาพที่ 13 และหลังปรับปรุงมีงานเสียเฉลี่ย 428.25 ชิ้น ลดจำนวนของเสียลงได้ 176.41 ชิ้น

ภาพที่ 14 จำนวนต้นทุนที่ลดลง

สรุปจากการปรับปรุงต้นทุน ดังภาพที่ 14 สามารถลดต้นทุนจากการเกิดของเสีย ซึ่งลดได้เท่ากับ 299,897 บาท ดังนั้น จะเห็นได้ว่าสามารถลดต้นทุนในการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลทำให้แนวทางในการปรับปรุงกระบวนการดังกล่าวมีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาเป็นมาตรฐานวิธีการทำงานใหม่ในอนาคตต่อไป

4. การอภิปราย (Discussion)

จากการศึกษาในครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาด้วยแผนผังสาเหตุและผล ทำให้รู้ถึงที่มาของงานเสียจริง ส่งผลต่อการปรับปรุงกระบวนการ ไปจนถึงขั้นปฏิบัติการ อย่างไรก็ตามการนำไปใช้นั้นจำเป็นต้องมีการศึกษาให้ถี่ถ้วนไปและเหมาะสมกับโครงการและวิธีการย่อยของแต่ละปัจจัยที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพในการประยุกต์ใช้ให้สำเร็จผลสูงสุดร่วมกันอย่างยั่งยืน

5. สรุปผล (Conclusion)

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต มีวัตถุประสงค์เพื่อประสิทธิภาพและลดของเสีย ในการวิเคราะห์ และออกแบบการทดลอง จากการทดลองสามารถมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพด้านผิวของร่องคมตัดมีความละเอียดขึ้น ตรวจจอบคุณภาพใช้กล้องวัดละเอียด
2. ต้นทุนด้านอุปกรณ์หลังการปรับปรุงแก้ไขลดลง 6,840.65 บาท จากเดิมที่มีค่าใช้จ่ายเท่ากับ 13,040.65 บาท
3. เดิมของเสียเท่ากับ 1,027,922 บาทต่อเดือน ลดต้นทุนลงได้ 728,025 บาทต่อเดือน

6. กิติกรรมประกาศ (Acknowledgements)

ขอขอบคุณภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะอาจารย์ ที่ให้คำปรึกษา ซึ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำโครงการและขอบคุณบริษัท เจ เค พรินซ์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทกรณีศึกษาที่ให้โอกาสในการทำโครงการรวมทั้งให้การสนับสนุนในการเก็บข้อมูลและทดลองใช้วิธีการที่ได้จัดทำขึ้นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้จึงทำให้การวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง

7. เอกสารอ้างอิง (References)

- [1] นายทศพร ศิริสัมพันธ์.2551.การบริหารกร เปลี่ยนแปลง.กรุงเทพฯ.สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ
- [2] ชนิกันต์ เฉลมงาม.2554.การเพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องจักรในกระบวนการขัดชิ้น งาน (OD Polishing) ของบริษัท ไฮโก้อินสทรูเม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด (รายงานผลการวิจัย) .กรุงเทพฯ.สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์
- [3] Anthony Beaucamp , Benjamin Kirsch, Wule Zhu. 2022. Advances in grinding tools and abrasives, CIRP Annals – Manufacturing Technology . Kyoto University, Japan, TU Kaiserautern, Germany, Zhejiang University, China
- [4] ฉนิพัฒน์ กิตติราช.2559.การศึกษาการลดต้นทุนจากการเกิดของเสียในกระบวนการผลิตยางขึ้นส่วนรถยนต์ โดยแนวทางลีน ชิ กซ์ ชิ กม่า .กรุงเทพฯ.คณะวิศวกรรมศาสตร์.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [5] 2019.Produktspezifikation/Produktion Specification”Sorte/GradeK10”.Germany. Hartmetall-Gesellschaft.
- [6] วุฒิภูมิ เลิศปรีชาภมล.2552.การควบคุมคุณภาพโดยวิธี ชิ กซ์ ชิ กม่า ของบริษัทอินโนเวกซ์(ประเทศไทย)จำกัด. เชียงใหม่.การค้นคว้าอิสระ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.